

Amanda Waters

Baserad på en sann berättelse

"Välj det rätta och bli lycklig. Jag vill alltid välja rätt"
(Barnens sångbok, s. 82).

"Datten!" sa Mandy. Hon petade till sin lillebror och simmade sedan iväg. Mandy och hennes familj bodde på ett motell tills de kunde flytta till det nya huset. Det var roligt att äta ravioli som värmts upp i mikron till lunch. Och de badade i motellpoolen nästan varje dag!

Men det var en sak som inte var så bra med motellet. Motellchefens kontor låg precis under deras rum, och chefen tyckte att Mandy och hennes bröder och systrar var för högljudda. "Hur kan jag hyra ut rum när det låter som om jag har en hjord elefanter ovanför mig?" frågade han pappa.

Efter lunchen hoppade Mandys lillebror Aaron ner från sängen och slog i golvet med en *duns*. Mandy såg oroligt upp på mamma.

"Inget hoppande. Gå försiktigt", sa mamma.

Men det var för sent. Telefonen ringde.

"Å nej", tänkte Mandy.

Mamma tog upp telefonen. Mandy hörde henne be chefen om ursäkt.

Mamma hängde med axlarna när hon lade på. "Edward och Mandy", sa hon, "jag behöver lägga Aaron och Emily för att sova. Kan ni ta med Kristine och Daniel på en promenad?"

När de började gå över parkeringsplatsen utanför motellet fick Mandy syn på något litet och brunt på marken.

Det var en plånbok. Och det fanns pengar i den!

"Titta, Edward!" sa hon och höll upp plånboken.

"Vi behöver ta den till chefens kontor med en gång", sa Edward.

Mandys mage knöt sig. Varför måste de göra det precis nu? Kunde inte mamma eller pappa lämna tillbaka den senare?

Men Mandy visste vad som var det rätta att göra.

Barnen öppnade dörren till kontoret och gick blygt in. Chefen rynkade pannan. "Eh ... vi hittade den här plånboken på parkeringsplatsen", sa Mandy. Handen darrade när hon lade plånboken på disken.

En man som stod vid disken tittade på dem. "Den är min", sa han. Han tittade snabbt igenom plånboken. "Och allting finns här. Tack ska ni ha, barn!"

Mandy tittade upp på chefen. Hans ilskena min var borta och han såg glad ut.

När de hade gått ut från kontoret frågade Daniel: "Var plånboken magisk?"

"Varför tror du att den är magisk?" frågade Edward.

Därför att den gjorde den arga mannen glad!

Edward skakade på huvudet. "Plånboken var inte magisk", sa han. "Han blev glad för att vi gjorde det rätta."

Mandy hade en speciell känsla inom sig. Hon visste inte att andra kunde bli så glada av att man gjorde det rätta.

Några dagar senare gick Mandy och pappa för att betala veckans räkning. Chefen log mot Mandy. Han hade bara ringt en enda gång sedan de hittade plånboken, och det var bara för att tacka dem för att de hade varit ärliga. Mandy kände som om hon hade fått en ny vän.

"Det är verkligen magiskt att välja det rätta", tänkte Mandy. Hon vinkade hej då, och chefen vinkade tillbaka. "Och han är inte så sur trots allt." ■

Författaren bor i Nevada, USA.

Var ärlig

En dag på rasten tappade någon ett mynt på marken. Jag plockade upp det, och fastän jag ville behålla det, gav jag

det till en av lärarna. Det kändes bra för jag valde det rätta. Jag lärde mig att om man hittar något som inte tillhör en själv, och även om man tycker om det, behåll det inte, för det är att stjäla.

Tyler B., 7 år, Oregon, USA